

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Si nous savions nous harmoniser, les anges viendraient nous visiter

(Dacă am ști să ne armonizăm, îngerii ar veni să ne viziteze)

Conferința din 31.12.1975

În aceste momente de tăcere, în această atmosferă plină de iubire și de armonie, aveți cele mai bune condiții pentru a vă liniști, a vă vindeca și chiar a vă prelungi viața. (În acest timp) puteți folosi aceste câteva clipe privilegiate pentru a formula lucruri (dorințe) dintre cele mai sacre, pentru ca ele să se realizeze. Și, mai devreme sau mai târziu, ele se vor realiza; pentru că tot ceea ce cerem într-o stare de armonie, de pace, de iubire, se realizează. Nu v-o spun pentru că nu ați avea această conștiință, ci pentru că, repetând acest lucru, unii vor înțelege că aceste momente trebuie utilizate, trebuie să creăm, să insistăm, să facem eforturi ca să fie din ce în ce mai bine. Din ce în ce mai bine, cu fiecare zi ce trece. Pentru că iată, aveți toți de câștigat. Ce poate fi rău în asta ?

În trecut, din cauza educației greșite, conform căreia trebuie să păstrezi o atitudine de independență, de libertinaj, părtinitoare, de opoziție, de revoltă, (frații și surorile) nu ajungeau să înțeleagă că pierd, că devin mai slabi, că hrănesc această dizarmonie în interior. Și se rodeau în ei înșiși. Dar acum, de câțva timp, frații și surorile au înțeles că nu-și pierd libertatea, forța, atunci când se află în această armonie. Dar înainte nu acceptau ! Credeau că vor fi robiți, că vor deveni sclavi, că își vor pierde forța !!! Este de neînchipuit câtă ignoranță, cât întuneric era în mințile unora, în trecut ! Iar acum, priviți ! Marii Maeștri au găsit alte modalități, alte metode, alt comportament, din care toată lumea are de câștigat, de care poate profita, se poate întări... Unde e primejdia, unde sunt daunele ? Și de ce înainte nu voiau ? Chiar la modul conștient nu voiau. Așa, pentru că așa erau educați. (Credeți că) dacă vă împotriviți, dacă nu cedați, sunteți puternici ! Dar de fapt tocmai atunci dispăreți, vă degradați, deveniți niște ființe șterse. În timp ce așa, în această armonie colectivă, nu îți pierzi individualitatea, dimpotrivă, devii puternic, capeți forțe, te întărești. De aceea trebuie să adăugați bunăvoința. Pentru că sunt unii care nu fac nici o muncă interioară, așteaptă. Pentru a reuși să-i mobilizezi, să-i faci să înțeleagă, mai

trebuie timp și salivă. Vă asigur ! Faptul că sunt drăguți și se poartă frumos nu înseamnă nimic; în interior ei nu lucrează, nu declanșează, nu gândesc, nu se concentrează. Când toată lumea va face lucrul acesta, unanim, într-o zi, veți vedea ce se va întâmpla, ce schimbări vor avea loc, ce puteri extraordinare (se vor declanșa)... Încă nu am ajuns acolo.

Vor veni spirite, entități, îngeri, care vor zbura (în preajma noastră), vor răspândi parfumuri și îi vom vedea. Da, se vor plimba pe aici, vor putea fi văzuți. Ei nu cer decât să le furnizăm materia, pentru că sunt atât de imateriali, încât nu-i putem vedea. Ca norii: ei există, dar atâta timp cât nu s-au format, nu-i vedem. Și noi suntem aceia care trebuie să le dăm materia eterică (de care au nevoie) ! Atunci se vor înveșmânta, iar noi vom cădea în extaz, pentru că sunt atât de frumoși, atât de drăguți, atât de extraordinari ! Dar chiar dacă nu-i vedem, în această armonie ei sunt întotdeauna aici, prezenți. Lor le place armonia și se duc acolo unde sunt cântece, muzică, armonie. Și acolo unde este o dizarmonie, o ceartă, o discuție, chiar și spiritele bune care încă mai adăstau, ne părăsesc. Da. Trebuie să cunoașteți aceste lucruri. Când vi se întâmplă să discutați, să vă certați, să vă sfădiți, trebuie să știți și să vă spuneți: «Vai, vai, or să plece spiritele cele mai bune care mai rămăseseră pe lângă noi, care ne suportau ! Și apoi ce-o să ne facem, când vom fi complet părăsiți de toate aceste spirite inteligente care ne inspiră, care ne sfătuiesc, ne călăuzesc ?».

Vedeți cât de departe, departe, departe sunt oamenii de cunoașterea realității lucrurilor. Trebuie să trăiți în această cunoaștere, în această lumină, da, să trăiți ! Credeți că toți Inițiații, toți Înțelepții, toți Magii care încearcă să restabilească armonia în ei înșiși, pentru a face tot felul de lucrări sunt niște idioți. Și toți ceilalți, care trăiesc permanent în vacarm, în discuții, în revoltă, sunt culmea inteligenței, culmea Creației ! Iată cum gândesc oamenii. Da, așa gândesc. Această stare rebarbativă e cel mai bun lucru, cea mai bună stare !!! Și o cultivă, o mențin, o recomandă și altora...

Vedeți cât de proști și de ignoranți sunt oamenii ? N-o să conțenesc a spune asta. Pentru că lucrurile cele mai esențiale, ei nu le-au înțeles. Cum să spun că sunt inteligenți, atotștiutori, când ei ignoră lucrurile cele mai elementare ? Vă miră că mă auziți spunând mereu același lucru: «Oh, cât sunt de proști, cât sunt de ignoranți !». Dar o să spuneți mai rău decât mine într-o zi. Și dacă nu vreți să mă credeți, veți avea de suferit. Asta v-o pot spune. Nu vreți să mă credeți ? Atunci veți suferi – până când veți înțelege că este absolut adevărat.

Asta e, dragi frați și surori. Sunt obligat să vă spun că mă faceți atât de fericit, atât de mândru, când văd că începeți să lucrați pentru armonie, pentru iubire,

pentru înțelegere, pentru muzică. Astăzi m-am plimbat pe terasă și din timp în timp mă opream să arunc o privire afară. Erau trei frați atât de drăguți, adorabili, care lucrau cu iubire, cu sânguință. Ei nu știau ce le trimiteam, ce fulgere cădeau din cer. N-au observat. Când am văzut cum lucrau... fără a fi plătiți, fără a fi răsplătiți... Lucrul acesta mi-a dat un asemenea sentiment, că n-am încetat să mă plimb, să mulțumesc, să binecuvântezez Cerul și pe acei frați. Cei trei frați m-au adus în această stare. Voi credeți că sunt mereu rău, mereu dur, mereu crud, mereu vindicativ. Asta e adevărat, e adevărat, dar, din când în când, mi se întâmplă să mă calmez, să mă liniștesc un pic, să mă căiesc un pic. Mi se întâmplă !

Veți ajunge într-o zi să mă credeți cu adevărat și să mă urmați – chiar orbește, orbește, fără să vă îndoiiți, fără să vă întrebați: «Încotro ne duce ? Cum o să ne mănânce, să ne escrocheze ?». Din moment ce de 38 de ani sunteți intacti, n-ați fost mâncați încă, nu veți fi mâncați nici în următorii 38. Așadar, aveți încredere în mine. Închideți ochii și urmați-mă ! Nu veți avea parte decât de lucruri bune, numai de lucruri bune, lucruri pe care eu le cunosc, pe care le-am verificat.

De ce sunt francezii așa ? (A, dar de fapt toată lumea, nu numai francezii !) Ei nu vor să accepte nimic din ceea ce nu vine de la ei înșiși. Ei acceptă acel lucru teoretic, dar nu îl realizează practic, până n-au văzut că este adevărat, corect. Și când văd asta ? Când au suferit. Atunci spun: «O, era adevărat !». Și atunci îl realizează, îl aplică. Da, dar este oare întotdeauna necesar să pierzi ani și ani în greutate, în suferințe, pentru a accepta în sfârșit unele din recomandările mele ? Dar așa sunt francezii. Da, ei acceptă teoretic, ei spun: «Mi se pare că aveți dreptate». Dar verifică. Și după ani și ani – le trebuie 10, 20, 30 de ani pentru a verifica – timpul a trecut... dacă m-ar urma orbește, n-ar regreta vreodată. Pentru că încă n-am spus nimănui: «Aruncă-te în prăpastie... sau în foc !...». Încă nu, poate nu, poate am s-o fac, am s-o fac, dar deocamdată... Atunci de ce vă este frică ? Nu vă fie frică, niciodată n-am să abuzez de voi ! Am o răspundere. Mi-e frică de prietenii mei din Înalt. Dacă vă fac vreun rău, vor spune: «Aha, așa deci ?...» și ce voi primi pe urmă !... Voi n-ați înțeles, nu cum credeți voi ! Mie mi-e frică. Dacă sunteți veșnic neîncredători, veșnic vă feriți, nu veți realiza lucruri mari, iar eu vreau să realizez cu voi lucruri imense, de nedescris. Lumea întreagă va evolua într-o zi, datorită vouă. Numai că există încă o reticență, o neîncredere, există calculi, o frică, o teamă... Haideți, hotărâți-vă, va fi extraordinar, va fi unic, ca niciodată ! De ce vă este frică ?

Iată deci câteva cuvinte, pentru a exprima această bucurie de a vedea, de a simți, de a constata că vă apropiați din ce în ce mai mult de această armonie, de această pace, de această iubire, de această ambianță. Se știe deja că cei care vin aici pentru prima dată – oameni cu carte, erudiți, cu cultură universitară – îmi spuneau după aceea: «Ceea ce m-a impresionat - au spus ei - este această ambianță. Am fost bulversat. Niciodată n-am simțit o asemenea ambianță!». Și atunci, dacă lucrul acesta acționează favorabil/benefic, dacă el este un instrument, un mijloc, ceva magic, de ce să nu-l folosim pentru a-i face să progreseze pe cei care vin? Ei n-au văzut nicodată o asemenea ambianță, sunt tot timpul în discuții, în dizarmonii, în certuri. Trebuie să arătăm că pacea, armonia sunt cu putință. De ce celelalte sunt posibile, iar armonia nu? Și de altfel forța noastră, puterea noastră, influența noastră benefică asupra societății, asupra lumii stă tocmai în această ambianță. Așa că merită să participăm cu toții, ca fiecare frate, fiecare soră, cei mai mici, cât de mărunți, cât de neînsemnați, cât de slabi, să fie mândri și să spună: «Am contribuit la ceva măreț!». Să se bucure și să spună: «Am contribuit la armonie!». Și s-o facă, din toată inima. Vedeti doar: e frumos, e frumos, e frumos! Dacă frumusețea o căutați, să știți că asta este frumusețea: să vă ocupați de ceva, să faceți ceva, să rânduți ceva, pentru a contribui la această armonie, la această pace. Dacă ați făcut asta, nu puteți rămâne insensibili, deprimați. Mergeți înainte (cu fruntea sus), îi priviți pe ceilalți, pentru că ați contribuit la ceva minunat. Dacă nu, ești mereu pe de lături, mereu ca vai de tine, jalnic, mărunț, demn de dispreț.

Ce a adus lumii acel biet omuleț? Mereu separat, mereu singur, mereu un nimeni, mereu mândros. El nu poate fi mândru. Încă n-a adus nimic omenirii. În timp ce aici, cei mai mărunți, devin formidabili de mari, numai datorită acestei idei, că fac ceva bun. Iată diferența. Și sunt unii care nu au asta. Nu au văzut încă. Dar eu văd! Așa este, eu văd lucrul acesta. Nu vă rămâne decât să lucrați în acest sens și lăsați idiotii să spună ce vor pe seama voastră. Într-o zi o să le fie rușine că au râs de voi. Voi veți străluci, iar ei vor fi stinși în sărăcia lor, în suferința lor. Ei, da. Trebuie să realizați asta, din ce în ce mai mult, din ce în ce mai bine. Și toți cei care vor veni aici, să fie dezamăgiți. Pentru prima oară îi va izbi ceva măreț, nobil, imens. Asta nu vă spune nimic? Trebuie să vă consacrați. Numai asta contează. Pentru mine e minunat.

Așadar, trebuie să continuați. În fiecare zi din ce în ce mai bine. Și cum am stabilit aceste tăceri după fiecare cântec, trebuie să le utilizăm cât mai bine cu putință, pentru a formula - așa cum vă spuneam mai înainte – rugăminți, rugăciuni, dorințele cele mai bune, cele mai sacre. Iată ce trebuie. Și să știți că

atunci când pierdeți o zi, când nu sunteți aici, pentru a participa împreună cu acești draguți frați, cu aceste draguțe surori, pe care nu-i cunoașteți încă, nu le cunoașteți nici sufletul, nici spiritul, cum sunt în Înalt, că sunt fii și fiice ale Domnului, într-o splendoare de nedescris, în timp ce aici pe pământ suntem o nimica toată, dar acolo sus, sufletul și spiritul lor... deci când veți ști asta, veți fi nefericiți că n-ați venit, pentru a medita, pentru a vă ruga împreună. Da. Într-o zi o să începeți să simțiți că atunci când nu ați venit aici o zi, ca să fiți împreună, ați fost privați de ceva. Și ziua nu va curge la fel de bine, în lumină, ca atunci când ați venit. Deocamdată încă nu simțiți. Dar peste câțva timp, când va fi din ce în ce mai fantastic, când veți trăi momente cu adevărat eterne, în zilele în care nu veți veni, din cauza circumstanțelor, vă veți simți săraciți, puțin părăsiți, vă asigur. Așa va fi. Deocamdată sunt chiar unii care suferă, care sunt nefericiți când sunt aici. Iar când sunt la ei acasă, singuri-singurei pentru a face prostii și nebunii, se simt foarte fericiți, foarte bine dispuși. Dar când sunt aici, trebuie să facă eforturi, trebuie să zâmbească atunci când n-au chef să zâmbească, și mai întâi de toate să se spele, pentru că nu trebuie să miroasă urât, trebuie să se îmbrace, pentru că nu pot sta în zdrențe, deci trebuie să facă eforturi pentru a fi în Fraternitate. Unii sunt atât de leneși, că nu s-au spălat de când s-au născut și preferă să miroasă urât, dar la ei acasă. Aici trebuie să te speli mereu. Da, da, mai sunt frați și surori de felul acesta. Ei preferă să facă diverse lucruri la ei acasă, să doarmă 24 de ore sau să se drogheze sau să se ocupe de ei înșiși.

Așadar, dragi frați și surori, faceți-mi plăcerea de a vă vedea, de a vă accepta în fiecare zi, din ce în ce mai mult. Și nu vă fie teamă ! Veți deveni atât de robuști, atât de puternici, atât de rezistenți, încât nimeni nu vă va putea face să cedăți, nu va putea să vă forțeze, să vă influențeze. Veți fi formidabili. Altfel, veți fi tot timpul dominați, controlați, inrobiți de alții, fără să vă dați seama. Să luăm de pildă un băiat care vrea să fie liber, să nu asculte de alții, el e «boss-ul». Da, dar atunci de ce se unește cu alții ca el și se supune celorlați pentru vicii, pentru crime și tocmai atunci devine un sclav ? Este atât de prost încât nu vede că tocmai în felul acesta devine sclav. În timp ce voi, care vreți să vă conformați, să vă supuneți unor legi, veți deveni liberi. Trebuie să mă înțelegeți. Aceasta este libertatea ! Supunându-te legilor divine, devii liber. Iar opunându-te legilor divine, devii sclav și apoi ești închis sau asasinat. Asta este inteligența. Dar inteligența nu este prea răspândită. Asta este.

Un minut de meditație.